

Anonimizirana različica

Prevod

C-78/22-1

Zadeva C-78/22

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

7. februar 2022

Predložitveno sodišče:

Vrchní soud v Praze (Češka republika)

Datum predložitvene odločbe:

24. januar 2022

Pritožnik:

ALD Automotive s.r.o.

Druga stranka v pritožbenem postopku (tožena stranka v postopku pred prvostopenjskim sodiščem):

DY, stečajni upravitelj GEDEM-STAV a.s.

VRCHNÍ SOUD V PRAZE

(pritožbeno sodišče v Pragi, Češka republika)

[...] (ni prevedeno) Češka republika

[...] (ni prevedeno)

[navedbe v zvezi z nacionalnim procesnim pravom]

Stranki postopka v glavni stvari

Tožeča stranka: **ALD Automotive s.r.o.**, [...] (ni prevedeno)
s sedežem v [...] (ni prevedeno) Praga 10
Češka republika

[...] (ni prevedeno)

Tožena stranka: **DY, [...]** (ni prevedeno)
s prebivališčem v [...] (ni prevedeno) Nowym
Jiczynu
Češka republika
[...] (ni prevedeno)
[...] (ni prevedeno)
stečajni upravitelj dolžnika GEDEM-STAV a.s.,
[...] (ni prevedeno)
s sedežem v [...] (ni prevedeno) Pardubicah
Češka republika

Predmet spora o glavni stvari in dejansko stanje, upošteveno za rešitev zadeve

- 1 Tožeča stranka je z družbo GEDEM-STAV a.s., (v nadaljevanju: dolžnik) sklenila pogodbe o najemu premičnim (v nadaljevanju: pogodbe od 1 do 5) [...] (ni prevedeno), katerih sestavni del so tudi Všeobecné smluvní podmínky operativního leasingu (splošni pogodbeni pogoji operativnega leasinga) tožeče stranke (v nadaljevanju: SPP).
- 2 V skladu s členom 4.1.4 SPP je morala tožeča stranka dolžniku izstaviti individualne račune, ki zajemajo obroke plačil na podlagi pogodb od 1 do 5, dolžnik pa moral v skladu s členom 4.1.1 SPP v roku plačati vse dolgovane obroke v dogovorjeni višini.
- 3 Tožeča stranka je dolžniku iz naslova najema na podlagi pogodb od 1 do 5 izstavila te račune:

[1] račun št. 005–09316/16 z dne 27. aprila 2016 v višini 1762,60 CZK z rokom plačila do 14. maja 2016, ki zajema najemnino za obdobje od 27. aprila 2016 do konca tega koledarskega meseca, na podlagi pogodbe št. 4 ,

[2] račun št. 005–09317/16 z dne 27. aprila 2016 v višini 1762,60 CZK z rokom plačila do 14. maja 2016, ki zajema najemnino za obdobje od 27. aprila 2016 do konca tega koledarskega meseca, na podlagi pogodbe št. 5,

[3] račun št. 005–09400/16 z dne 2. maja 2016 v višini 5361,50 CZK z rokom plačila do 19. maja 2016, ki zajema najemnino za obdobje od 2. maja 2016 do konca tega koledarskega meseca, na podlagi pogodbe št. 1,

[4] račun št. 005–09401/16 z dne 2. maja 2016 v višini 5361,50 CZK z rokom plačila do 19. maja 2016, ki zajema najemnino za obdobje od 2. maja 2016 do konca tega koledarskega meseca, na podlagi pogodbe št. 2,

[5] račun št. 005–09402/16 z dne 2. maja 2016 v višini 5361,50 CZK z rokom plačila do 19. maja 2016, ki zajema najemnino za obdobje od 2. maja 2016 do konca tega koledarskega meseca, na podlagi pogodbe št. 3,

[6] račun št. 005–10178/16 z dne 1. maja 2016 v višini 26.426,60 CZK z rokom plačila do 18. maja 2016, ki zajema najemnino za maj 2016, na podlagi pogodb št. 4 in 5,

[7] račun št. 005–12822/16 z dne 1. junija 2016 v višini 42.943,40 CZK z rokom plačila do 18. junija 2016, ki zajema najemnino za junij 2016, na podlagi pogodb od 1 do 5,

[8] račun št. 005–15548/16 z dne 1. julija 2016 v višini 42.943,40 CZK z rokom plačila do 27. julija 2016, ki zajema najemnino za julij 2016, na podlagi pogodb od 1 do 5,

[9] račun št. 005–18257/16 z dne 1. avgusta 2016 v višini 42.943,40 CZK z rokom plačila do 18. avgusta 2016, ki zajema najemnino za avgust 2016, na podlagi pogodb od 1 do 5,

[10] račun št. 005–21034/16 z dne 1. septembra 2016 v višini 31.932,20 CZK z rokom plačila do 19. septembra 2016, ki zajema najemnino za september 2016 na podlagi pogodb št. 1, 4 in 5,

(v nadaljevanju skupaj: računi). Dolžnik ni izpolnil obveznosti iz teh računov.

- 4 Na podlagi predloga za razglasitev stečaja z dne 27. junija 2016, ki ga je proti dolžniku vložil upnik in ki je bil vložen pri Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (okrožno sodišče v Hradcu Kralovem – zunanji oddelek v Pardubicah, Češka republika, v nadaljevanju: stečajno sodišče) je bil proti dolžniku uveden stečajni postopek, v okviru katerega je stečajno sodišče s sklepom z dne 12. aprila 2017 [...] (ni prevedeno) ugotovilo obstoj razlogov za razglasitev stečaja dolžnika in razglasil njegov stečaj z likvidacijo njegovega premoženja ter toženo stranko imenovalo za stečajnega upravitelja (v nadaljevanju: stečajni upravitelj).
- 5 Tožeča stranka je priglasila terjatve [...] (ni prevedeno) (v nadaljevanju: priglasitev), in sicer med drugim [...] (ni prevedeno) delne terjatve v višini 249.036,42 CZK, (v nadaljevanju: terjatev 1), ki so imele podlago v pogodbah. Terjatev 1 zajema glavnico v višini 206.799,13 CZK iz naslova neplačanih obrokov najemnin, zakonske zamudne obresti v višini 12.237,29 CZK in stroške izterjave terjatve v višini 30.000 CZK, kar ustreza znesku 1200 CZK za vsak zapadli posamezni obrok najemnine na podlagi pogodb od 1 do 5 (skupaj 25 plačil), ki je določen v skladu s členom 3 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., kterým se určuje výše úroků z prodlení a nákladů spojených s uplatněním pohledávky, určuje odměna likvidátora, likvidačního správce a člena orgánu právnické osoby jmenovaného soudem a upravují některé otázky Obchodního věstníku, veřejných rejstříků právnických a fyzických osob a evidence svěřenských fondů a evidence údajů o skutečných majitelích [uredba vlade št. 351/2013 o določitvi višine zamudnih obresti in stroškov, povezanih z izterjavo terjatev, določitvi višine nagrade izvajalca likvidacije, likvidacijskega upravitelja in člana organa pravne osebe, ki ga je imenovalo sodišče, ter o ureditvi nekaterih vprašanj Obchodní

věstník (trgovinski vestnik), javnih registrov pravnih in fizičnih oseb ter evidence skrbniških skladov in evidence podatkov o dejanskih lastnikih (v nadaljevanju: uredba).

- 6 Na izredni obravnavi glede preizkusa terjate, ki je bila pred stečajnim sodiščem 30. oktobra 2017, je tožena stranka med drugim prerekala terjatev 1 do 30.000 CZK po temelju in v višini in navedla, da bi bilo stroške, povezane z izterjavo terjatve in naslova najemnine mogoče priznati le takrat, kadar bi bili pravnomočno ugotovljeni.
- 7 Tožeča stranka je pri stečajnem sodišču v roku vložila ugovor in predlagala priznanje njenih spornih terjatev, ki so bile izpodbijane, vključno z izpodbijanem delom terjatve 1 kar je utemeljevala s tem, da terjatev za nadomestilo stroškov v skladu s členom 3 uredbe nastane že s tem, da dolžnik pride v zamudo, to stališče pa je oprla na člen 513 zakon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (zakon št. 89/2012 civilni zakonik) (v nadaljevanju: češki CZ) in na Direktivo 2011/7/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih (v nadaljevanju: direktiva) [...] (ni prevedeno) [nadaljnji podatki o stečajnem postopku].
- 8 Stečajno sodišče je s sodbo z dne 28. maja 2018, [...] (ni prevedeno) glede terjatve 1 po eni strani ugotovilo, da so utemeljeni stroški, povezani z izterjavo terjatve v višini 6000 CZK (točka I izreka sodbe), po drugi strani pa je v preostalem zavrnilo ugovor, ki je zajemal predlog za ugotovitev obstoja terjatve 1 glede stroškov, povezanih z izterjavo terjatve, v višini 24.000 CZK (točka II izreka sodbe). V obrazložitvi svoje sodbe je stečajno sodišče (poenostavljeno) navedlo, da terjatev za nadomestilo stroškov v skladu s členom 3 uredbe nastane, če upnik v razmerju do dolžnika izvede kakršna koli dejanja v smeri izterjave terjatve, pri čemer pa je v obravnavani zadevi za tako dejanje mogoče šteti (še)le prigrasitev. Stečajno sodišče je poudarilo da pojem „vsaka izterjevana terjatev“ v skladu s členom 3 uredbe pomeni terjatve, ki imajo samostojno pravno podlago. Ker je tožeča stranka pridobila terjatve iz naslova petih pogodb, ji je treba priznati nadomestilo stroškov, povezanih z izterjavo vsake terjatve v višini 5 x 1200 CZK, kar znese 6000 CZK, v preostalem pa je treba ugovor tožeče stranke glede te terjatve zavrniti.
- 9 Tožeča stranka je zoper točko II izreka (in točko III, ki se nanaša na stroške postopka) te sodbo v roku vložila pritožbo pri Vrchní soud v Praze (pritožbeno sodišče v Pragi, v nadaljevanju: pritožbeno sodišče ali predložitveno sodišče) in predlagala spremembo sodbe z priznanjem izpodbijanega dela stroškov, povezanih z izterjavo terjatve 1 v višini glavnice , ki je zajeta v točki I izreka te sodbe (24 000 CZK) in, da naj se toženi stranki naloži obveznost vračila stroškov postopka tožeče stranke ter podredno predlagala naj pritožbeno sodišče razveljavi izpodbijani del sodbe in zadevo vrne prvostopenjskemu sodišču v nadaljnjo obravnavo. Poenostavljeno je tožeča stranka zlasti navedla:

[1] da je v okviru pogodb od 1 do 5, sklenjenih v skladu s členom 1723 češkega CZ tožeča stranka dolžniku izstavila individualne račune, ki zajemajo posamezne obroke najemnine v skladu s členom 4.1.4 SPP, te račune pa je treba šteti za poziv k plačilu ustreznega zneska oziroma način identifikacije terjatve, ki izhaja iz obligacijskega razmerja, ter plačilo, s katerim je treba enačiti terjatev v smislu stališča Nejvyšší soud (vrhovno sodišče, Češka republika), ki je bilo predstavljeno v sodbi z dne 19. septembra 2011, opravilna številka 28 Cdo 4936/2010.

[2] Zamuda dolžnika je povezana z izstavitvijo 25 konkretnih računov, ki jih je treba šteti za podlago nastanka zahtevka za nastale stroške, povezane z izterjavo terjatve iz naslova najema na podlagi pogodb od 1 do 5.

[3] Nacionalna sodišča morajo postopati v skladu s pravom Unije, poleg tega pa jih obvezuje med drugim člen 2(4) in člen 3(1) direktive.

- 10 Vrchní soud v Praze (pritožbeno sodišče v Pragi) je kot pritožbeno sodišče s sodbo z dne 4. decembra 2019 [...] (ni prevedeno) potrdilo sodbo Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (okrožno sodišče v Hradcu Kralovem – zunanji oddelek v Pardubicah) z dne 28. maja 2018, [...] (ni prevedeno)., pri čemer je v točkah II in III izreka sodbe [...] (ni prevedeno) tudi razsodilo, da nobena od strank nima pravice do vračila stroškov pritožbenega postopka [...] (ni prevedeno). V obrazložitvi svoje sodbe se je predložitveno sodišče strinjalo z razlago pojma „vsaka izterjevana terjatev“ iz člena 3 uredbe, ki jo je prvostopenjsko sodišče podalo glede posameznih pogodb (pogodbe od 1 do 5) in ni sprejelo stališča tožeče stranke, da razlaga tega pojma zajema posamezne račune. Sodišče je ugotovilo, da je sklepna ugotovitev prvostopenjskega sodišča skladna z členom 2(4) direktive in enačilo pojem „zapadlo plačilo“ s pojmom „nastala terjatev“, ki se v okoliščinah te zadeve uporablja tako, da tožeči stranki v razmerju do dolžnika pripada skupaj pet terjatev iz naslova pogodb od 1 do 5, neodvisno od mesečnega izdajanja računov za posamezne obroke najemnine.
- 11 [...] [informacija o postopku v zadevi z ustavno pritožbo, ki jo je tožeča stranka vložila pri Ústavní soud (ustavno sodišče, Češka republika)]
- 12 [...] [Ústavní soud (ustavno sodišče) je ugotovilo, da je Vrchní soud v Praze (pritožbeno sodišče v Pragi) s tem, da Sodišču ni predložilo predloga za sprejetje predhodne odločbe, kršilo ustavno zagotovljeno pravico tožeče stranke do sodnega varstva].

Pravni okviru, ki se uporabi

Pravo Unije

- 13 Člen 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljevanju: PDEU) določa:
- „Sodišče Evropske unije je pristojno za predhodno odločanje o vprašanjih glede:
- (a) razlage Pogodb;

(b) veljavnosti in razlage aktov institucij, organov, uradov ali agencij Unije.

[...]

Kadar je takšno vprašanje postavljeno v postopku, ki teče pred sodiščem države članice, zoper odločitev katerega po nacionalnem pravu ni pravnega sredstva, je to sodišče dolžno predložiti zadevo Sodišču.“

14 V uvodnih izjavah 2, 3, 8, 9, 12, 18, 19 in 22 direktive je navedeno:

„(2) Gospodarski subjekti večino blaga in storitev na notranjem trgu dobavljajo drugim gospodarskim subjektom in javnim organom na podlagi odloga plačila, pri čemer dobavitelj svoji stranki da čas, da plača račun po dogovoru med stranema, kot je določeno v dobaviteljevem računu ali v skladu z zakonom.

(3) Veliko plačil v trgovinskih poslih med gospodarskimi subjekti ali med gospodarskimi subjekti in javnimi organi se opravi pozneje, kot je dogovorjeno v pogodbi ali določeno v splošnih trgovinskih pogojih. Kljub dostavi blaga ali opravljenim storitvam je veliko zadevnih računov plačanih po roku. Takšne zamude pri plačilih negativno vplivajo na likvidnost in zapletajo finančno upravljanje podjetij. Prav tako vplivajo na njihovo konkurenčnost in dobičkonosnost, ko upnik zaradi zamud pri plačilih potrebuje zunanje financiranje. Tveganje zaradi takšnih negativnih učinkov se močno poveča v obdobjih gospodarskega upada, ko je dostop do financiranja težji.

(8) Področje uporabe te direktive bi moralo biti omejeno na plačila kot prejemke v zvezi s trgovinskimi posli. Ta direktiva ne bi smela urejati poslovanja s potrošniki, obresti v zvezi z drugimi plačili, na primer plačili glede na zakonodajo o čekih in menicah ali plačili kot nadomestili za škodo, vključno s plačili zavarovalnic. Državam članicam bi moralo biti tudi omogočeno, da izključijo dolgove, ki so predmet postopkov zaradi insolventnosti, vključno s postopki za prestrukturiranje dolga.

(9) Ta direktiva bi morala urejati vse trgovinske posle, ne glede na to, ali potekajo med zasebnimi ali javnimi podjetji ali med podjetji in javnimi organi glede na to, da javni organi upravljajo z znatnim obsegom plačil podjetjem. Zato bi morala urejati tudi vse trgovinske posle med glavnimi izvajalci in njihovimi dobavitelji in podizvajalci.

(12) Zamude pri plačilih predstavljajo kršenje pogodbe, kar je postalo finančno ugodno za dolžnike v večini držav članic zaradi nizkih ali neobstoječih obrestnih mer, ki se zaračunajo za zamude pri plačilih, in/ali dolgotrajnih postopkov pravnega varstva. Potreben je odločen premik h kulturi takojšnjega plačevanja, pri čemer bi bilo treba izključitev pravice do zaračunavanja obresti vedno obravnavati kot skrajno nepošten pogodbeni pogoj ali poslovno prakso, da bi preobrnila ta trend in odvrčali od zamud pri plačilih. Tak premik bi moral zajemati tudi uvedbo posebnih določb o plačilnih rokih in nadomestilih upnikom za nastale

stroške ter med drugim domnevo, da je izključitev pravice do nadomestila za stroške izterjave skrajno nepoštena.

(18) Računi pomenijo zahteve za plačilo in so pomembni dokumenti v verigi poslov za dobavo blaga in izvajanje storitev, med drugim za določitev plačilnih rokov. Države članice bi morale za namene te direktive spodbujati sisteme, ki zagotavljajo pravno varnost kar zadeva točen datum, na katerega dolžniki prejmejo račune, vključno s področjem izdajanja e-računov, kjer bi bila lahko pri prejemanju računov ustvarjena elektronska dokazila, kar deloma urejajo določbe o izdajanju računov, vsebovane v Direktivi Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost.

(19) Upnikom je treba zagotoviti pošteno nadomestilo za stroške izterjave, ki jih imajo zaradi zamud pri plačilih, da se odvrne od teh zamud. Stroški izterjave bi morali vključevati izterjavo upravnih stroškov in nadomestilo za notranje stroške, ki so nastali zaradi zamude pri plačilu, za katere bi bilo treba v tej direktivi določiti fiksen minimalen znesek, ki se lahko izterja z obrestmi za zamudo pri plačilu. Nadomestilo v obliki fiksnega zneska bi moralo biti namenjeno omejevanju upravnih in notranjih stroškov, povezanih z izterjavo. Nadomestilo stroškov izterjave bi bilo treba določiti brez poseganja v nacionalne določbe, glede na katere lahko nacionalno sodišče dodeli upniku odškodnino za kakršno koli dodatno škodo v zvezi z dolžnikovo zamudo pri plačilu.

(22) Ta direktiva ne bi smela preprečevati plačil po obrokih ali plačil z zamikom. Vendar bi moral biti vsak obrok ali plačilo opravljen v skladu z dogovorjenimi pogoji in predmet pravil glede zamud pri plačilih iz te direktive.“

15 Člen 1 direktive določa:

„1. Cilj te direktive je boj proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih, da bi zagotovili pravilno delovanje notranjega trga ter s tem spodbudili konkurenčnost podjetij, zlasti MSP.

2. Ta direktiva se uporablja za vsa plačila kot prejemke v zvezi s trgovinskimi posli.

3. Države članice lahko izključijo dolgove, ki so predmet postopkov zaradi insolventnosti zoper dolžnika, vključno s postopki za prestrukturiranje dolga.

16 Člen 2, točke 1, 3, 4 in 5, direktive določa, da se za namene te direktive uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

„1. ‚trgovinski posli‘ pomeni posle med podjetji ali med podjetji in javnimi organi, ki vodijo k dostavi blaga ali izvajanju storitev za plačilo;

3. ‚podjetje‘ pomeni katero koli organizacijo, razen javnega organa, ki deluje v okviru svoje neodvisne gospodarske ali strokovne dejavnosti, tudi če to dejavnost izvaja ena sama oseba;

4. „zamuda pri plačilu“ pomeni neplačilo v pogodbenem ali zakonskem plačilnem roku in če so izpolnjeni pogoji iz člena 3(1) ali člena 4(1);

5. „obresti za zamudo pri plačilu“ pomeni zakonske obresti za zamudo pri plačilu ali obresti po stopnji, o kateri se podjetja med seboj dogovorijo, ob upoštevanju člena 7.

17 Člen 3(1) direktive določa:

„Države članice zagotovijo, da je v trgovinskih poslih med podjetji upnik upravičen do obresti zaradi zamude pri plačilu, ne da bi bilo potrebno opozorilo, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) upnik je izpolnil svoje pogodbene in zakonite obveznosti; in

(b) upnik dolgovanega zneska ni prejel pravočasno, razen če dolжник ni odgovoren za zamudo.“

18 Člen 5 direktive določa:

„Ta direktiva ne posega v možnost strank, da se v skladu z ustreznimi določbami veljavnega nacionalnega prava dogovorijo o rokih za plačilo obrokov. Kadar kateri koli obrok v takšnih primerih ni plačan na dogovorjen datum, se obresti in nadomestilo, določeni v tej direktivi, izračunajo samo na podlagi zapadlih zneskov.“

19 Člen 6(1) in (2) direktive določa:

„1. Države članice zagotovijo, da je upnik upravičen od dolžnika prejeti najmanj fiksni znesek 40 EUR, kadar v trgovinskih poslih obresti za zamudo pri plačilu zapadejo v plačilo v skladu s členom 3 ali 4.

2. Države članice zagotovijo, da fiksni znesek iz odstavka 1 zapade v plačilo, ne da bi bilo potrebno opozorilo in kot nadomestilo za upnikove lastne stroške izterjave.“

Češko pravo

20 Člen 2(3) češkega CZ določa:

„Razlaga in uporaba predpisa ne sme biti v nasprotju z dobrimi običaji in ne sme voditi do okrutnosti ali neusmiljenosti, ki posega v običajno človeško občutljivost.“

21 Člen 513 češkega CZ določa:

„Obresti od dane terjatve, zamudne obresti in stroški, povezani z izterjavo te terjatve, so akcesorni.“

22 Člen 1721 češkega CZ določa:

„V okviru obligacijskega razmerja ima upnik pravico, da od dolžnika zahteva določeno dajatev za izpolnitev obveznosti, dolžnik pa ima obveznost izpolnitve te pravice s poravnanjem dolga.

23 Člen 1968 češkega CZ določa:

„Dolžnik, ki ne poravna svojega dolga pravilno in v roku pride v zamudo. Dolžnik ni odgovoren za zamudo, če ne more izpolniti terjatve zaradi zamude upnika.“

24 Člen 2 uredbe določa:

„Višina zamudnih obresti ustreza letni repo referenčni stopnji, ki jo Česká národní banka (češka narodna banka, Češka republika) določi na prvi dan koledarskega polletja v katerem je prišlo do zamude, povečani za 8 odstotnih točk.

25 Člen 3 uredbe določa:

„V primeru da gre za vzajemne obveznosti med podjetji ali če je vsebina vzajemne obveznosti med podjetjem in javnim naročnikom v skladu s pravom o javnih naročilih obveznost odplačne dobave blaga ali opravljanja storitev v korist javnega naročnika, je minimalna višina stroškov, povezanih z izterjavo vsake terjatve, 1200 CZK.“

Obrazložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe

26 Predložitveno sodišče, ki ima status sodišča, zoper odločitev katerega po nacionalnem pravu ni (rednega) pravnega sredstva (člen 267 TFUE) je prišlo do ugotovitve, da se je treba na Sodišča Evropske unije obrniti zaradi odgovora na vprašanja, ki se nanašajo na [...] (ni prevedeno) razlago direktive.

27 Vprašanje predložitvenega sodišča se nanaša na presojo, kako je treba glede na cilje direktive razlagati pojem „trgovinski posel“ v primeru pogodb iz katerih izhajajo ponavljajoče se terjatve ali nenehne terjatve, v zvezi s katerimi upnik dolžniku redno izstavlja račune. V tej zadevi je mogočih več razlag, saj je glede na cilje člena 6(1) in potencialno členov 3 in 4 direktive pojem „trgovinski posel“ mogoče razumeti kot:

(a) vsako v pogodbi predvideno posamezno plačilo, torej na primer vsako mesečno najemnino kot tudi druge samostojne terjatve, ki izhajajo iz pogodbe (povrnitev škode itd.);

(b) vsako v pogodbi predvideno plačilo, za katero je izstavljen račun, torej npr. zneski več delnih terjatev, katere so skupaj zajete v enem računu;

(c) zneske v pogodbi predvidenih terjatev glede katerih je istočasno nastala terjatev za zamudne obresti;

- (d) zneske v pogodbi predvidenih terjatev za ponavljajoče ali nenehne dajatve (npr. najemnina), pri čemer druge terjatve, ki izhajajo iz te iste pogodbe (npr. pogodbene kazni) pomenijo ločene transakcije;
- (e) zneske vseh terjatev, ki izhajajo iz ene pogodbe, ki se obravnava kot skupna pogodbena podlaga.
- 28 Opozoriti je treba tudi, da je nastanek terjatve do fiksnega zneska v višini 40 EUR povezan s trenutkom, ko v okviru trgovinskega posla nastane terjatev do zamudnih obresti (člen 6(1) direktive), medtem ko češki predpisi glede terjatve fiksnega zneska v višini 1200 CZK izrecno ne urejajo trenutka nastanka terjatve (člen 3 uredbe).
- 29 Glede na prej navedeno predložitveno sodišče meni, da ni očitno, ali je cilj direktive dosežen v primeru, v katerem ena pavšalna odškodnina pokriva več zamujenih plačil, ki izhajajo iz ene pogodbe ali pa bi bil, nasprotno, cilj direktive dosežen v primeru uporabe polne odškodnine za vsako zamujeno delno plačilo, tudi če bi se dolgovana plačila nanašala na male zneske (zlasti če bi bile nižje ali celo precej nižje od pavšalne odškodnine). Na podlagi češkega prava bi bilo v takih primerih mogoče presojati, ali priznanje utemeljenosti take terjatve ni v nasprotju z dobrimi običaji (člen 2(3) češkega CZ), v tem primeru pa bi bila utemeljena zavrnitev priznanja odškodnine.
- 30 Zaradi celovitosti predložitveno sodišče dodaja, da je seznanjeno s tem, da je pred Sodiščem evropske unije začel postopek v zvezi s predlogom za sprejetje predhodne odločbe z dne 5. novembra 2020 [...] (ni prevedeno), opravilna številka C-585/20 [...] (ni prevedeno), v okviru katerega je vsebina prvega vprašanja za predhodno odločanje podobna vsebini prvega vprašanja za predhodno odločanje, ki ga je zastavilo predložitveno sodišče. Vendar pa glede na to, da se prvo vprašanje v zadevi C-585/20 nanaša predvsem na konkretna vprašanja glede uporabe člena 6(1) direktive v upravnem postopku, predložitveno sodišče ni gotovo, da bo odgovor na to vprašanje za predhodno odločanje ustrezna podlaga za odgovor na vprašanje, ki ga je samo postavilo.

Vprašanja za predhodno odločanje

- 31 Iz prej navedenih preudarkov je predložitveno sodišče odločilo, da Sodišču Evropske unije v skladu s členom 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije v predhodno odločanje predloži ta vprašanja:

[1.] Katera merila morajo biti v primeru pogodb, iz katerih izhajajo ponavljajoče se ali nenehne terjatve, izpolnjena, da nastane terjatev do fiksnega zneska najmanj 40 EUR iz člena 6(1) Direktive 2011/7/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih?

[2.] Ali sodišča držav članic lahko zavrnejo priznanje terjatve iz člena 6(1) direktive na podlagi uporabe splošnih načel civilnega prava?

[3.] Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen: kateri pogoji morajo biti izpolnjeni, da bi sodišča držav članic lahko zavrnila utemeljenost zneska terjatve iz člena 6(1) direktive?

Praga, 24. januar 2022.

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [podpis]

DELOVNI DOKUMENT